

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

№12 (266) ЖНІВЕНЬ 2019 ГОД

ЖНІВО-2019

УБРАЛІ МЕНЕЙ ПАЛОВЫ

Гібрыдная жыта легла. Менш за палову збожжавых прыбралі ў Шумілінскім раёне з-за дажджоў.

Асабліва «пашанцавала» ў гэтым плане Шумілінскаму і Шаркаўшчынскаму раёну, дзе пры залевах кожнае поле прыходзіцца браць ледзь не з боем. І гэта не перабольшанне. Глiністыя глебы прымушаюць тэхніку буксаваць, а камбайнераў – нервавацца.

13 жніўня абстаноўку на жніве Прэзідэнту дакладваў старшыня Віцебскага аблвыканкама Мікалай Шарстнёў. Кіраўнік рэгіёну лічыць, што ў хлебаробаў ёсць магчымасць скончыць уборку да канца жніўня. Інакш нельга, бо ўбрана пакуль 208,9 тысячы гектараў збожжавых - 60,1 адсотка плошчаў. Намалочана 654,2 тысячы тон збожжа з сярэдняй ураджайнасцю 31,3 цэнтнера з гектара. Найбольш высокімі тэмпамі жніво ідзе ў Верхнядзвінскім, Пастаўскім і Чашніцкім раёнах. Менш за палову прыбралі ва Ушацкім, Сенненскім і Шумілінскім раёнах.

Варта дадаць, што разгарнуцца па-сапраўднаму аграрыям перашкаджаюць праліўныя дажджы. Зямлі ў галіне цяжкія, пасля лівеняў тры-чатыры дні тэхніцы ў поле рабіць няма чаго. Сухое надвор'е ў Дуброўне, Талачыне і Оршы. У цэнтральнай частцы (Полацкім раёне, Ушачах) і на захадзе (Глыбокім, Паставах) хлебаробы вось ужо два тыдні з раніцы да вечара жывуць у чаканні, ловяць кожны прасвет.

Паводле начальніка ўпраўлення па сельскай гаспадарцы Ягора Чарняўскага, на раніцу 14 жніўня ў Шумілінскім раёне засталося прыбраць 6500 гектараў:

– Калі дазволіць надвор'е, 40 камбайнаў неадкладна прыступяць да ўборкі. Крыху больш за тыдзень – і дакладна справімся! З амаль 12 тысяч гектараў пакуль паспелі прыбраць 44 адсоткі. Пры гэтым сярэдняя контурнасць палёў у нас усяго 6 гектараў – умовы экстрэмальныя. Акрамя таго, на Шумілінщчыне, у адрозненне ад большасці раёнаў вобласці, дзе прадпрыемствы працуюць у цеснай звязцы – інтэграцыйнай структуры, карціна зусім іншая. З дзесяці гаспадарак дзевяць самастойныя, з такім жа паркам, які быў шмат гадоў таму.

Людзі, якія працуюць на зямлі, добра ведаюць, што лёгкага хлеба не бывае. Але для Віцебскай вобласці гэта асабліва актуальна. Тут нябесная канцылярыя кожны год адчувае аграрыяў па-рознаму.

sb.by

Пераклад з расейскай рэдактара

ІНВЕСТЫЦЫІ

НОВАЕ АБСТАЛЯВАННЕ

На днях у карыстанне да шумілінскіх медыкаў паступіла новае сучаснае абсталяванне.

За сродкі, заробленыя ад пазабюджэтнай дзейнасці, для дыягностыкі і лячэння хворых набыты два шасціканальныя электракардыёграфы агульным коштам у больш як 4 тысячы рублёў.

На сённяшні дзень адзін апарат быў накіраваны для абслугоўвання насельніцтва гарадскога пасёлка Обаль. Другі электракардыёграф застаўся ў раённай паліклініцы і будзе выкарыстоўвацца для абследавання пацыентаў на даму.

Апроч таго, за сродкі рэспубліканскага бюджэту набылі спірограф коштам у 18 тысяч рублёў. Прыбор выкарыстоўваецца для дыягностыкі пацыентаў з паталогіяй органаў дыхання. Таксама ў бальніцу паступіў наркозна-дыхальны апарат для штучнай вентыляцыі лёгкіх, які будзе выкарыстоўвацца для медыцынскай дапамогі пацыентам аперацыйнага блоку і рэанімацыі. 200 тысяч рублёў на яго набыццё выдаткаваў рэспубліканскі бюджэт.

У. Амбросаў

САЦЫЯЛЬНЫЯ АБ'ЕКТЫ

НОВАЯ АПТЭКА

У Шуміліне ў мікрараёне МСО адкрылася новая аптэка.

9 жніўня праўшло ўрачыстае адкрыццё аптэкі № 374 у будынку магазіна «Тамара-гандаль». У мерапрыемстве ўдзельнічалі кіраўнік раёна Віктар Гутараў, старшыня райсавета Ірына Новікава, генеральны дырэктар Віцебскага гандлёва-вытворчага рэспубліканскага ўнітарнага прадпрыемства «Фармацыя» Алена Арлова.

Гэты сучасны аб'ект, так сказаць, крокавай даступнасці, упакаваны ўсім неабходным асартыментам тавараў, тут таксама будуць дзейнічаць скідачныя карты.

Кіраўнік раёна Віктар Гутараў пажадаў усім здароўя і наведваць аптэку выключна для таго, каб набыць карысныя вітаміны.

Загадчыца цэнтральнай аптэкі №40 Шумілінскага раёна Валянціна Кропатава гарантавала высокі і дастойны сэрвіс абслугоўвання, бо працаваць тут будзе вельмі вопытны фармацэўт Ірына Дзягілева.

Аб'екту пашанцавала быць у бойкім прахадным месцы, да таго ж пасёлак густанаселены.

Ян Вайтовіч

ПАРТАЛ ТВАЙГО ГОРАДА: HTTP://SHUMILINA.BY

РЫНАК ПРАЦЫ

КІРМАШ ВАКАНСІЙ

У агульнарэспубліканскай базе Міністэрства працы і сацыяльнай абароны па Шумілінскаму раёну на сённяшні дзень маецца ўжо 83 вакансіі. Але аклады ў параўнанні с сярэднімі па краіне болей чым сціплыя.

Сярод абноўленых прапаноў па стану на пачатак жнівеня ў раёне першае месца належыць сельскай гаспадарцы, дзе па-ранейшаму шукаюць найперш высокакваліфікаваныя кадры.

Так, трактарыст-машыніст – ёсць 11 вакансій: КУП БАН, "Раднік", "Мішневічы" (патрэбны 2 спецыялісты), "Прыдзвінскі" (2 вакансіі), "Лаўжанскае" (2 спецыялісты), "АграБаравінка, "Сіроцінскі" (3 спецыялісты). Зарплата ад 330 да 600 руб.

Цырульнік – у КУП БАН (350 руб.).

Эканаміст (у тым ліку і галоўны) – патрэбу ў спецыялістах маюць аддзел ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі райвыканкама, "Ляжні", "Прыдзвінскі" і "Раднік", зарплата ад 350 да 500 руб.

Электразваршчык ручной зваркі неабходны ў "Прыдзвінскім" і "Мішневічах", 400 і 500 руб.

Агент страхавы – у "Белдзяржстрах", зарплата 340 руб.

Аператар машыннага даення: 2 – у "Мішневічах"' (400 руб.) , 2 – у "Ляжнях" (450 руб.), 2 – у "Прыдзвінскім" (400 руб.) і адну вакансію прапануе "Раднік" (400 руб.).

У "Белагарпрамбанк" – вакансія начальніка аддзела розничных продажаў (аклад 911 руб.).

Патрэбу ў бухгалтарах маюць "Лаўжанскае" (2 вакансіі, аклад 400 руб.), КУП бытавога абслугоўвання насельніцтва (450 руб.), "Раднік" (330 руб.), "Прыдзвінскі" (400 руб.), "Ляжні" (бухгалтар і галоўны бухгалтар – 430 і 500 руб.).

Ветэрынарны ўрач (у тым ліку і галоўны): "Сіроцінскі" (500 руб.), "Ульскі" (450 руб.) і "Шумілінскі райаграсервіс" (650 руб.).

Вадзіцель аўтамабіля – вакансіі заявілі КУП БАН (330 руб.), "Прыдзвінскі" (400 руб.), "Ляжні" (450 руб.), "Лаўжанскае" (вадзіцель аўтобуса, 500 руб.), "Сіроцінскі" (2 вакансіі, 500 руб.), РАНС (550 руб.).

Выхавальнік. Двух спецыялістаў чакаюць у аддзеле па адукацыі райвыканкама (370 руб.).

Заатэхнік патрэбны ў "Прыдзвінскі" (600 руб.).

Загадчык малочнатаварнай фермы патрэбны ў "Сіроцінскім" (500 руб).

Намесніка кіраўніка арганізацыі па ідэалагічнай рабоце запрашае аддзел ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі райвыканкама, 400 руб.

Інжынеры: інжынер па арганізацыі эксплуатацыі і рамонце будынкаў і збудаванняў – у фізкультурна-аздараўленчым цэнтры (330 руб.); інжынер па электразабеспячэнні ў "Ульскім" (380 руб.); інжынер па ахове працы і інжынер-энергетык у "Сіроцінскім" (500 і 600 руб.); галоўны інжынер у КУП БАН (565 руб.).

Камандзір аддзялення патрабуецца раённаму аддзелу па надзвычайных сітуацыях, работа ў тры змены, 550 руб.

Культура: загадчык у Каўлякоўскі Дом культуры (аклад 370 руб.), бібліятэкар у Язвінскую сельскую бібліятэку (330 руб.), мастацкі кіраўнік клубнай установы (360 руб.) і музычны кіраўнік (330 руб.) могуць звяртацца ў аддзел ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі райвыканкама.

Лабарант патрэбны ў "Сіроцінскі (400 руб.).

Машыніст (качагар) кацельні – ёсць шанс уладкавацца ва УП ЖКГ (450 руб.).

Шумілінская раённая бальніца запрашае на работу медыцынскіх сясцёр (3 вакансіі, 380-430 руб.), фельчара на Пабедскі, Ляжнёўскі і Полькавіцкі ФАПы (540 руб.), двух урачоў-спецыялістаў (540 руб.).

Падсобны рабочы уладкуецца ў КУП бытавога абслугоўвання насельніцтва і Шумілінскую ПМК-70 (330-340 руб.).

Пажарны. Работу і зарплату ў 550 руб. прадаставіць Шумілінскі раённы аддзел па надзвычайных сітуацыях.

Рабочы па комплексным абслугоўванні і рамонце будынкаў і збудаванняў патрэбны УП ЖКГ, 400 руб.

Слесара аварыйна-аднаўленчых работ запрашае філіял "Полацкводаканал", 550 руб.

Станочнік дрэваапрацоўчых станкоў – вакансію прапануе УП ЖКГ (400 руб.).

З усяго відаць, што ў асноўным сярэдняя зарплата спецыялістаў, якіх запрашаюць на пасаду – далёкая ад сярэдняй па рэспубліцы. Бо сярэдняя намінальная налічаная зарплата беларусаў у ліпені склала 1128,5 рубля, паведамілі ў Нацыянальным статыстычным камітэце Беларусі. У параўнанні з чэрвенем сярэдні заробак па краіне вырас амаль на 50 рублёў.

На Шумілінщчыне працаўнікі атрымліваюць ад 350 да 650 рублёў. У звязку з няўхільным ростам цэн на тавары і паслугі гэта чыста, бадай што, сімвалічныя грошы.

У. Амбросаў

СПОРТ

АДКРЫТЫ КУБАК ПА ПЛЯЖНЫМ ФУТБОЛЕ

У аграгарадку Амбросавічы у дзіцячым аздараўленчым цэнтры «Дружба» прайшоў традыцыйны адкрыты кубак Шумілінскага раёна па пляжным футболе. За кубак змагаліся тры калектывы з нашага раёна («Обальскі керамічны завод», «Зборная Шумілінскага раёна «Белая Русь» і «ФАЦ Шумілінскага раёна»), віцебская «Фларыда» і «Гарадок».

Адразу ініцыятыву захапіла «Фларыда», якая перамагла ўдзвюх сустрэчах. Яркае футбольнае шоу прадэманстравалі гледачам і дзве шумілінскія каманды — «Зборная Шумілінскага раёна Белая Русь» і ФАЦа Шумілінскага раёна" — у матчы паміж собой. Барацьба адбывался літаральна на кожным кутку пляцоўкі, а эмоцыі кіпелі нежартоўныя.

Обальская каманда на любым футбольным турніры паказвае відовішчны футбол. У сваю чаргу віцебскія і гарадоцкія футбалісты падарылі гледачам цікавы матч, у якім перамогу вырваў «Гарадок».

У агульным заліку кубак Шумілінскага раёна па пляжным футболе выйграла каманда «Обальскага керамічнага завода». Другое месца ў «Зборнай Шумілінскага раёна Белая Русь», трэцяе ў «Гарадка».

Алесь Прыбярэжны

ВАЛАНЦЁРСКІ РУХ

Я ЖЫВУ Ў БАШНЯХ

Як у аграгарадку не чакаюць добрага дзядзьку, а самі ствараюць прыгажосць і ўтульнасць.

Башнёўцы талакой добраўпарадкавалі пляж на возеры, дабудоўваюць дзіцячую пляцоўку, ўпрыгожваюць, як могуць, пад'езды і падворка. А яшчэ хочуць паставіць сімвал вёскі – вежу. Яна тут калісьці стаяла, ахоўваючы валодання мясцовага памешчыка. Сённяшнія жыхары думаюць, як лепш абыграць гэтую ідэю.

Пан Палена паставіў вежу, каб падпільнаваць маёнтак і лес.

Да рэвалюцыі ў гэтых краях жыў памешчык Канстанцін Палена. Ён любіў кветкаводства і азеляненне, прывозіў расліны з-за мяжы. Некаторыя дрэвы і кусты, пасаджаныя ім, захаваліся. Так, «панскі» бэз людзі з задавальненнем разводзяць у дварах і кветніках і сёння.

У самым пачатку вёскі, на ўзвышшы, стаяла высокая вартаўнічая вежа. З яе леснікі назіралі за панскім лесам і маёнткам. Хутчэй за ўсё, адсюль і пайшла назва вёскі – Башні. Падчас рэвалюцыі колішні панскі маёнтак знішчылі, сам пан Палена памёр, а яго дачка з'ехала.

У вайну Башням пашанцавала: яны не паўтарылі лёс згарэлых вёсак, як многія іншыя ў ваколіцах. Тут пазбавіліся толькі пяці хат.

У 2005 годзе Башні сталі першым аграгарадком у Шумілінскім раёне. Сёння тут жывуць каля 380 чалавек.

Нягледзячы на «гучны» статус аграгарадка, башнёвцы баяцца: яшчэ пара-тройка гадоў, і ў іх можа зачыніцца школа. А калі зачыняецца школа - вёска паміраe ...

«Дзеці гулялі на дарозе, а зараз у іх ёсць пляцоўка»

Але вёска жывая, пакуль у ёй ёсць неабыякавыя людзі. Адна з іх – настаўніца матэматыкі Башнёвской базавай школы Марына Аляксеенка. Яна прылучае да спорту п'юць аднавяскоўцаў, ходзіць у краязнаўчыя паходы з вучнямі (вывучаюць валуны, возера, храмы, іншыя славутасці), выйграе гранты для аграгарадка, добраўпарадкоўвае яго разам з аднадумцамі.

У гэтым годзе настаўніцы-валанцёру ўдалося выканаць даўнюю мару аднавяскоўцаў – у Башнях, каля школы, з'явілася пляцоўка для адпачынку.

Фонд «Новая Еўразія» праводзіў конкурс ініцыятыў сярод сельскіх супольнасцяў. І наша школа атрымала тысячу еўра на ўладкаванне сучаснай пляцоўкі для адпачынку. На гэтыя грошы мы купілі і ўсталявалі альтанку і дзіцячы гульнявы комплекс. Ён адразу ж стаў папулярным ў дзятвы: ніколі не пустуе!

Неўзабаве тут яшчэ паставяць кантэйнеры для паасобнага збору смецця, пясочніцу, арэлі, сцэну.

У гэтым годзе башнёўцы зноў сабраліся талакой і прывялі ў парадак бераг возера Будавесць.

Прывезлі сюды машыну пяску, зрабілі невялікі пляж. Ачысцілі бераг ад аварыйных дрэў, а іх пні мужчыны апрацавалі так, што цяпер можна сядзець. Адзін пень вось стаў падобны на трон. Пачысцілі возера. Хочам яшчэ абсталяваць альтанку, месца для прыгатавання шашлыкоў, вогнішча. Яшчэ трэба абсталяваць альтанку, месца для прыгатавання шашлыкоў, вогнішча, паставіць тут кантэйнеры для смецця, туалет.

Гэтым летам у вежу з'явілася, спадзяюцца вяскоўцы, новая мясцовая традыцыя – фестываль вады.

Праўда, настрой нам сапсавала моцная бура, яна пранеслася напярэдадні фестывалю і нарабіла вялізнай бяды. У качагарцы напалову зламала трубу. Потым паставілі новую. Вецер зваліў шмат дрэў, а град зрэзаў ледзь не ўвесь ураджай. Лукам і салатай тады пахла на ўсю вёску! Людзі, вядома, вельмі перажывалі з-за страт на агародах і ў садах, але ўсё-ткі на свята прыйшлі.

У аграгарадку ёсць умелец на ўсе рукі – Аляксандр Пашкевіч, вартаўнік у дзіцячым садзе. Сваімі рукамі ён зрабіў каля садка грыбкі, кветачніцы ў выглядзе кошыкаў, розныя фігуркі. Яго ж вырабы і каля Дома культуры. Аляксандр заўсёды адгукнецца і дапаможа: хоць па электрыку, хоць па нейкім рамонце, хоць па ўборцы якi ўпаў у буру дрэва.

«Галоўныя праблемы: не страціць школу і заняць дзяцей на вольным часе»

– У 2005 годзе, калі ў нас адкрылі аграгарадок, тут былі ўсе неабходныя для жыцця аб'екты. А цяпер інфраструктура развалілася. У вежы засталіся школа, садок, пошта, крама, ФАП, Дом культуры. Школа, дарэчы, ужо другі год не сярэдняя, а базавая. 1 верасня за парты сядуць 55 дзяцей. Але з кожным годам вучняў становіцца менш і менш. Усё ідзе да таго, што яшчэ пара-тройка гадоў – і школы не будзе. А калі ў вёсцы зачыняецца школа, то яна, як правіла, паміраe, – з горыччу дзеляцца педагогі. – У нас ужо і так амаль няма моладзі.

Настаўнікі перажываюць, як заняць дзяцей у вольны час.

Башнеўскія дзеці, па словах педагогаў, вельмі хочуць займацца спортам і падарожнічаць. Настаўнікі робяць для гэтага ўсё, што ў іх сілах.

– Нашы дзеці невыязныя, бацькі нікуды іх не возяць. Па сутнасці, акрамя Шуміліна і Віцебска, яны нічога і не бачылі. Ад школы, у рамках турыстычнага праекта, мы вазілі іх па навакольных вёсках, знаёмілі з мясцовымі славутасцямі і вядомымі людзьмі, – распавядае настаўніца Валянціна Скірман. – Аднойчы прыехалі на таварыскую спартландыю ў Слабаду. А там – сучасная крытая спартзала. Нашы дзеці, убачыўшы гэтую прыгажосць, паадкрывалі раты. Прыйшлося на хаду мяняць заданні эстафеты, так як нашы вучні не валодалі тымі спартыўнымі снарадамі, якія ёсць у гэтай зале. Так было шкада нашых дзяцей! Але хто, вы думаеце, перамог? Башнеўцы!

Амаль у кожным доме ў Башнях цэлымі сем'ямі працуюць ў Шуміліне. Для многіх з іх актуальная праблема з транспартам: аўтобус з райцэнтра прыязджае ў аграгарадок у дзве гадзіны дня. І як дабірацца дадому тым, хто працуе да вечара?

tut.by

Пераклад з расейскай рэдактара

ЗДАРЭННІ

НА ВОЗЕРЫ ЎТАПІЎСЯ МУЖЧЫНА

Увечары 20 жніўня на Шумілінскім возеры патануў 62-гадовы мужчына. Яго цела было знойдзена перасоўнай мабільнай групай таварыства ратавання на водах на 1,5-мятровай глыбіні ў трох метрах ад берага.

Паводле старшыня раённай арганізацыі таварыства ратавання на водах Аляксандр Шарафутдзінаў, папярэдняя прычына ўтаплення – незахаванне правіл бяспекі падчас рыбнай лоўлі.

Сёлета ў раёне гэта першы трагічны выпадак на вадзе. З пачатку года на вадаёмах вобласці патанулі 43 чалавекі, з іх 7 – рыбакі.

ЗГАРЭЛА СЕНА Ў РУЛОНАХ

У Шумілінскім раёне адбыўся сур'ёзны пажар у сенасховішча. Згарэлі 50 тон сена.

Пажар адбыўся рана раніцай 3 ліпеня на сельгаспрадпрыемстве «Лаўжанскае» ў вёсцы Мазурына Шумілінскага раёна. Згарэла 50 тон сена, яшчэ 150 тон – пашкоджана агнём, паведамляе МНС.

У сенасховішча знаходзілася каля 300 тон сена ў рулонах. На аб'екце дзяжурылі два вартаўніка, адзін з іх і выявіў пажар падчас абыходу тэрыторыі.

Агонь часткова знішчыў дах будынка і 50 тон сена. Прыблізна 150 тон пашкоджана. Выратаваць атрымалася 100 тон сена.

Усталёўваюцца абставіны здарэння, прычына пажару і вінаватыя ў ім.

Сяржук Крупскі паводле зводак mchs.gov.by

ЗГАРЭЛА ЛЕЦІШЧА

12 жніўня ў 4.09 у цэнтр аператыўнага кіравання райаддзела па надзвычайных сітуацыях паступіла паведамленне пра пажар дачнага дома ў вёсцы Роўнае Мішневіцкага сельсавета.

Калі выратавальнікі прыбылі на месца, назіралася адкрытае гарэнне дома. Пажар знішчыў у дачным доме, які належыць грамадзяніну 1961 г. н., дах, веранду 2х4, пашкодзіў столевае перакрыцце, сцены і маёмасць. Прычына пажару ўстанаўліваецца.

Сяржук Крупскі паводле зводак mchs.gov.by

МАДЭРНІЗАЦЫЯ

МАДЭРНІЗАВАЛІ ПОШТУ

У Шуміліне адкрылі мадэрнізаваны ўчастак паштовай сувязі.

Урачыстасць адбылася ў прысутнасці старшыні Шумілінскага райвыканкама Віктара Гутарава, кіраўніка раённага дэпутацкага корпуса Ірыны Новікавай і кіраўніцтва Віцебскага філіяла РУП «Белпошта», а таксама шматлікіх жыхароў і гасцей райцэнтра.

Безумоўна, участак паштовай сувязі ў Шуміліна свой звыклы адрас не памяняў, аднак капітальны рамонт з мадэрнізацыяй у корані змяніў знешні выгляд, інтэр'ер і ўмовы працы калектыву.

Адметна тое, што рамонт пошты пачалі рабіць нядаўна. Але ад старога будынка практычна нічога не засталося. Цяпер для зручнасці кліентаў прадстаўлена прасторная зала для наведвальнікаў з камфортнымі канапамі. Удала арганізавана асобнае працоўнае месца для выдачы і прыёму паштовых адпраўленняў. У Шуміліне паслугі заўсёды карысталіся попытам у насельніцтва, таму такое наваселле цалкам задавальняе не толькі работнікаў сувязі, але і кліентаў. Без сумневу, што створаныя ўмовы намнога падвысяць аператыўнасць і якасць працы ўчастка.

Ян Вайтовіч

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бесплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Світанак", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

«МОЦНАЯ ДЗЯРЖАВА» І ТРАНСАКЦЫЙНЫЯ ВЫДАТКІ

Са сваім статутам у чужы манастыр не ходзяць. Для «беларускай мадэлі», будаўніцтву якой 10 ліпеня споўнілася чвэрць стагоддзя, еўрапейскі манастыр заўсёды быў чужы. Але, як ні дзіўна, у гэтым адчужэнні маецца свой плюс.

У чужым манастыры не мае сэнсу качаць правы. У тых, хто пераступіў парог манастыра, выбар невялікі: або пакорліва пагадзіцца з мясцовым статутам, або развярнуцца праз левае плячо і не спрабаваць ні сабе, ні іншым тлуміць галаву расповедамі пра ўласную самабытнасць.

Паводле такога ж прынцыпу вось ужо 25 гадоў і ўзаемадзейнічае «беларуская мадэль» з краінамі Еўрасаюза. Зразумела, не ўся мадэль, а толькі яе эканамічны блок. Яна ім — нафтапрадукты, калійныя ўгнаенні і драўніну. Яны ёй — апараты сувязі, вылічальныя машыны і лекі.

Вы калі-небудзь чулі пра прэтэнзіі з боку еўрапейцаў да якасці беларускіх угнаенняў? А колькі разоў за апошнія гады ўздымаўся шум з-за нібыта рээкспарту расійскай драўніны? У тым і справа.

Іншая рэч — так званая Саюзная дзяржава. Яе нядоўгая гісторыя — гэта гісторыя бесперапынных гандлёвых войнаў: нафтавых, газавых, малочных... За прыкладам далёка хадзіць не трэба. 9 ліпеня адзіны палітык (АП) сустрэўся з дзяржаўным сакратаром Саюзнай дзяржавы Рыгорам Рапотам. Абмяжуюся адной цытатай, запазычанай з афіцыйнага прэс-рэлізу: «Трэба вырашаць і бягучыя пытанні, якіх у нас з Расіяй нямала. Напрыклад, у нас сёння каля 80 прадпрыемстваў закрытыя Расельгаснаглядам ці нейкім там органам у Расіі, а можа быць, і ўрадам. Хутчэй за ўсё, урадам. Закрытыя да паставак нашай прадукцыі ў Расію. Прытым паводле надуманых падстаў»…

Там і тады, дзе і калі

Сучасныя еўрапейскія дзяржавы — прадукт буржуазных рэвалюцый. У савецкай школе і ў савецкім універсітэце мне падрабязна тлумачылі, што мэта такіх рэвалюцый палягала ў пераходзе ўлады з рук дваранства ў рукі буржуазіі. Для эксплуатаваных жа класаў пры гэтым нічога прынцыпова не мянялася. Пра буржуазныя ж правы і свабоды калі і згадвалася, то мімаходзь.

Паспрабую запоўніць прабел з дапамогай простага прыкладу. Скажам, нехта Сміт вырашыў вырабляць дзіцячыя цацкі. Зразумела, што без пастаўшчыкоў матэрыялаў, камплектуючых, электраэнергіі і да таго падобнага яму не абысціся. З кожным з іх Сміт будзе заключаць дамовы пра пастаўкі.

А цяпер крыху арыфметыкі. Калі верагоднасць невыканання асобна ўзятай дамовы роўная 1%, то пры наяўнасці 100 пастаўшчыкоў у прадпрыемства Сміта будуць пастаянна ўзнікаць праблемы з выкананнем абавязацельстваў перад спажыўцамі (аптавікамі і крамамі). Апошнія стануць патрабаваць выплаты няўстоек.

Каб мінімізаваць магчымыя страты ад прэтэнзій спажыўцоў, Сміт у дамовы пастаўкі ўключыць пункт, які прадугледжвае штрафныя санкцыі за неналежнае выкананне абавязацельстваў пастаўшчыкамі, і пры неабходнасці запатрабуе іх выканання праз суд.

Але суд — гэта дзяржаўная структура. Тут без цытавання Леніна не абысціся: «Гісторыя паказвае, што дзяржава як адмысловы апарат прымусу людзей узнікала толькі там і тады, дзе і калі з'яўлялся падзел грамадства на класы — значыць, падзел на такія групы людзей, з якіх адны пастаянна могуць прысвойваць працу іншых, дзе адзін эксплуатуе іншага».

З класікам не паспрачаешся, але гэта не забараняе сфармуляваць пытанне: «На баку якога класа выступіць суд, калі прыме пазоў Сміта супраць нядбайнага пастаўшчыка?»

Пяціразовая розніца!

Пераход ад статыкі феадалізму да дынамікі капіталізму не ў апошнюю чаргу стаў магчымы дзякуючы пераходу ад саслоўнага права да права буржуазнага — гэта значыць, да права ўніверсальнага, перад якім усе роўныя. Наяўнасць такога пераходу пацвярджае практыка. Калі б Сміт не меў магчымасці знайсці падтрымку ў судзе супраць сваіх калегаў, то не магла б устойліва функцыянаваць і вытворчасць, для якой неабходны сотні пастаўшчыкоў.

Безумоўна, важнай характарыстыкай сучаснай дзяржавы з'яўляецца манаполія на гвалт. Тым яна прынцыпова адрозніваецца ад дзяржавы феадальнай з яе прыватнымі войскамі і судамі. Але калі сваім манапольным правам дзяржава карыстаецца выбарачна, напрыклад, калі прымае ў судах рашэнні на карысць сацыяльна блізкіх ёй ці на карысць тых, хто здольны больш заплаціць, то ў такой дзяржаве ніколі не паўстануць складаныя вытворчасці.

Калі хто сумняваецца, рэкамендую прачытаць кнігу бацькі сінгапурскага цуду Лі Куан Ю «Сінгапурская гісторыя: з «трэцяга свету» — у «першы» (1965–2000)». Кнігу можна знайсці ў інтэрнэце. З чаго пачаў сінгапурскі дыктатар свой шлях да поспеху? З перападпарадкавання судовай галіны ўлады Каралеўскаму суду ў Лондане. Але, абмяжоўваючы паўнамоцтвы нацыянальнага суда, ён тым самым скарачаў свае асабістыя паўнамоцтвы.

Вынік вядомы. Сінгапур паводле ВУП на душу насельніцтва па парытэту пакупніцкай здольнасці ў 2018 годзе апынуўся на 3-м месцы, Беларусь — на 65-м: 100 тысяч долараў супраць 20 тысяч долараў. Пяціразовая розніца!

Валавы ўнутраны прадукт Беларусі ў наступнай пяцігодцы павінен скласці 100 мільярдаў долараў. Такую задачу перад урадам АП паставіў у сакавіку 2018 года. Сур'ёзная задача, калі ўлічыць, што па выніках мінулага года галоўны эканамічны паказчык склаў 59,6 мільярда долараў (у Сінгапуры — 361,1 мільярда долараў пры колькасці насельніцтва 5,5 мільёна чалавек).

Праблема Леніна і яго паслядоўнікаў палягала не ў тым, што яны няправільна разумелі прыроду дзяржавы, а ў тым, што разумелі яе вельмі абмежавана. У прыватнасці, яны нават не здагадваліся пра існаванне трансакцыйных выдаткаў (выдаткаў на выдаткі, якія ўзнікаюць у сувязі з заключэннем кантрактаў), што я і паспрабаваў прадэманстраваць на прыкладзе Сміта.

З вяршыні беларускай уладнай вертыкалі мы ўжо трэцяе дзесяцігоддзе чуем здравіцы ў гонар «моцнай дзяржавы». Хто супраць? Усе за. Толькі я не ўпэўнены, што аўтары здравіцы вымераюць сілу дзяржавы яе здольнасцю зніжаць трансакцыйныя выдаткі…

(скарочана)

Сяргей Нікалюк

МАЦІ 328

«… БУШЛАТ З НАДПІСАМ «ПАЖЫЦЬЦЁВАЕ ЗЬНЯВОЛЕНЬНЕ»

Гісторыі падлеткаў, якіх асудзілі «за наркотыкі» і пекла бацькоў.

23 гады на траіх атрымалі па 328-м «антынаркатычным» артыкуле Ягор, Слава і Андрэй. Падлеткаў абвінавачвалі ў распаўсюдзе псыхаактыўных рэчываў у складзе арганізаванай групы (частка 3 артыкула 328). Наркадылераў, якія пастаўлялі наркотыкі, не знайшлі.

«Набывалі наркотыкі ў нявызначанай асобы, у нявызначаным месцы, у нявызначаны час»

У крымінальнай справе фігуруюць 44 эпізоды «аб закладках». Зь іх 38 —з марыхуанай (разам больш за 400 грамаў). Яшчэ ў 6 закладках нібыта знаходзіўся псыхатроп «Альфа PVP». Сьледзтва сьцьвярджае, што хлопцы дзейнічалі як арганізаваная група. Дзе і ў каго яны бралі псыхаактыўныя рэчывы, сьледзтвам так і ня высьветлена. На ўсіх судах над падлеткамі гучалі стандартныя фразы: «набылі ў нявызначанай асобы ў нявызначаным месцы ў нявызначаны час».

Аляксандар Лукашэнка 20 жніўня адмыслова зьвярнуў увагу на злоўжываньні праваахоўнікаў пры расьсьледаваньні справаў па 328-м артыкуле.

«Колькасны аспэкт замест сыстэмнай барацьбы з наркагандлем, устанаўленьня каналаў паставак і распаўсюду ў краіне буйных партый наркотыкаў. Вядома, прасьцей за ўсё злавіць нейкага бамжа з наркотыкамі, а то яшчэ і падкінуць гэтыя наркотыкі непажаданым і адзначыць гэтую барацьбу. Каму гэта трэба?» — спытаў Аляксандар Лукашэнка.

Гісторыя першая: адзіны сын, жорсткі кантроль бацькоў, але пра наркотыкі ў сям'і не размаўлялі

«1 лістапада а 7-й раніцы апэратыўнікі ўварваліся ў нашу кватэру. Я толькі выйшла з душа, муж падумаў, што гэта рабаўнікі, нават нож схапіў. Але яны мэтанакіравана рванулі ў пакой сына. Паваліі дзіця на падлогу, заламалі рукі, паўгадзіны нікога не падпускалі, 15-гадовае дзіця ў гэты час дапытвалі без бацькоў, адваката, пэдагога, пагрозамі патрабавалі прызнаньні, што ён гандлюе наркотыкамі, патрабавалі пін-код тэлефона, гвалтам прымушалі нагаворваць на сябе», — распавядае маці Ягора С. Марына Станіславаўна.

На момант арышту хлопцу было 15 гадоў. Ён вучыўся на першым курсе менскага каледжа прадпрымальніцтва, куды паступіў пасьля 9 клясы СШ № 101. Адзінае дзіця ў бацькоў. Пасьля заканчэньня каледжу марыў працягваць вучобу ў Польшчы.

Марына кажа, што гаварылі з сынам нават пра групу «Сіні кіт», пра што заўгодна, але не пра наркотыкі.

«Я ў страшным сьне не магла такога ўявіць. Ягор быў ня проста заўсёды ў полі зроку — я яго вельмі моцна кантралявала ва ўсім, ён вяртаўся дадому а 9-й вечара, максымум у выходны — а 10-й вечара. 5 разоў на дзень мы стэлефаноўваліся».

Жанчына сьцьвярджае, што ні саміх наркотыкаў, ні рэчаў, зьвязаных з наркотыкамі, у іхнай кватэры не знайшлі. Кажа, што ведае ўсіх сяброў сына, мае іх тэлефоны. Пра існаваньне так званых «саўдзельнікаў» Вячаслава Л. і Андрэя С. яна даведалася толькі падчас сьледзтва.

«Больш за 9 месяцаў мы ў пекле. На роўным месцы намалявалі такія жудасныя карціны — арганізаваная злачынная група зь дзяцей! Я пісала скаргі ў Сьледчы камітэт і пракуратуру, каб завялі крымінальныя справы ў адносінах да нявызначаных асобаў. Атрымала адмову. Ніхто не зьбіраецца шукаць гэтых наркадылераў. Мы пасадзім дзяцей, а нявызначаныя асобы будуць даваць гэтую дрэнь, вэрбаваць дзяцей — няхай далей іх садзяць. Напрошваецца пытаньне — хто ж гэтыя нявызначаныя асобы?» — абураецца Марына.

«Пра карысьлівыя пабуджэньні — гэта лухта»

Зачытваючы прысуд, судзьдзя Анжаліка Казлова некалькі разоў казала, што хлопцы «дзейнічалі ў складзе арганізаванай групы», «з карысьлівых пабуджэньняў». Марына гэта абвяргае. Кажа, што грошай у сям'і хапае, у сына быў дарагі тэлефон, часта езьдзілі ў адпачынкі за мяжу.

Яна не хавае: калі адзінага сына арыштавалі, была ў такім адчаі, што не хацелася жыць. Кажа, што ў галаве не ўкладаецца, як такое магло здарыцца.

Для мяне цяпер сэнс існаваньня — дастаць маё дзіця адтуль, выцягнуць. Няма нічога важнейшага. У мяне аднялі самае дарагое... Натуральна, прысуд будзем

(працяг на стр. 3)

МАЦІ 328

(пачатак на стар. №3)

абскарджваць. Мяне вельмі абурыла, што калі я зайшла да судзьдзі Казловай і папрасіла копію прысуду, тая адмовіла, нібыта копія «паложана» толькі асуджанаму і адвакату. Але ж дзіця непаўналетняе, я законны прадстаўнік! Гэта «бязьмежжа». Такое ўражаньне, што гэта не дзяржаўны суд, а «ІП Казлова»«.

Марына зьбіраецца ісьці на прыём да міністра ўнутраных спраў Юрыя Караева, хоча дагрукацца да самога Лукашэнкі.

«Зараз судзяць стаўпецкага забойцу, які зарэзаў двух чалавек, і яму сьвецяць таксама 8–10 гадоў. А тут 10 гадоў пры тым, што ўсе доказы здабытыя з парушэньнямі! Так губіць жыцьці дзяцей!» — абурaецца маці.

Гісторыя другая, вельмі падобная да першай. Прыстойная сям'я, хатняе дзіця

«Я прыйшла ў школу на апошні званок, падручнікі адносіць. Глядзела на прыгожых дзяўчат, хлопцаў, на апошні вальс у школьным двары. І калі мне класная кіраўніца званочак аддала для Славы, што першакляшкі дарылі выпускнікам, стаю і раву...» — таксама са сьлязьмі распавядае Сьвятлана, маці Вячаслава Л.

Вячаславу на момант затрыманьня было 16 гадоў, ён вучыўся ў 11-й клясе сталічнай школы № 67. Жыве разам з маці, татам і бабуляй. Старэйшая сястра дарослая, жыве асобна ад бацькоў.

«Сын — звычайны актыўны падлетак: катаўся на скейце, выкрунтасы ўсялякія выраблуў. Ганяў на ровары — як усе. У дзяцінстве займаўся самба. У 12 гадоў яго нават на чэмпіянат у Маскву запрасілі, але я не дазволіла, пабаялася яго адпускаць — ён хатняе дзіця. Займаўся пэўны час барацьбой, а потым кажа: „Я для сваёй самаабароны ўжо навучыўся самба, адзінаборствы — гэта не маё! Пайду ў камандны спорт". І пайшоў займацца баскетболам», — распавядаюць бацькі пра захапленьні Славы.

Маці Сьвятлана кажа, што ў яе з сынам былі вельмі даверлівыя адносіны. «Слава мне ўсё распавядаў, я ніколі да яго ў кішэні ня лазіла, не заглядвала ў тэлефон. Мне было сорамна. Я паважаю сваё дзіця. А з бацькам яны наагул лепшыя сябры. Мы ніколі не чырванелі за яго — ні ў дзіцячым садку, ні перад суседзямі, ні ў школе. Клясная кіраўніца жартавала: „Ён разумнік, на ўроках сядзіць ціхенька, як мыш, уважліва слухае, каб дома менш рабіць".

Такі дамашні хлопец, заўсёды за мамінай сьпінай. Ня ўмеў гузік прышыць. А цяпер сам у СІЗА мые свае шкарпэткі і майткі. Навучыўся», — плача Сьвятлана.

«Мог набыць наркотык, нават мог пакурыць. Але якая злачынная арганізаваная група зь дзяцей?»

У кватэру, дзе Слава жыў з бацькамі, раніцай прыйшла група ў цывільным, адразу пайшлі да хлопца і запатрабавалі мабільны тэлефон. Сьвятлана кажа, правоў яму не патлумачылі, запалохвалі, дапытвалі без адваката і бацькоў. Нібыта ў ліфтавой пад'езда знайшлі нейкі скрутак, прымушалі, каб сын прызнаўся, што гэта яго. Закладкі забіралі па каардынатах нібыта з тэлефона сына, але без панятых. Як законная прадстаўніца непаўналетняга, у апошнім слове Сьвятлана скажа, што дапускае: мог адзін раз паспытаць наркотык.

«Ну, аступіўся адзін раз, мог купіць псыхатроп, нават мог пакурыць. Але якая злачынная арганізаваная група зь дзяцей? Пракурор прасіць 12 гадоў для непаўналетніх — гэта жах. У ніводнай краіне сьвету няма такіх пакараньняў», — перакананая маці.

Ніякіх лішніх грошай у сына не было, нічога ён не зарабляў, сьцьвярджае Сьвятлана.

«Летась на дзень народзінаў уся радня разам на тэлефон назьбірала, бабулі, хросныя падаравалі грошы, ён купіў „бэушны" тэлефон, ня новы. Калі яму штосьці было патрэбна, зьбіраў грошы. Часам прасіў у мяне: „Мамуль, дакінь капеечку"»...

Цяпер уся сям'я ў даўгах. Сьвятлана кажа, што 250 рублёў каштуюць паслугі адваката за кожнае судовае паседжаньне, а іх было 11. Гэта толькі суды, ня лічачы сьледчых дзеяньняў, паездак адваката ў турму…

(скарочана)

https://www.svaboda.org

ЛАБІЗМ

ЛОББИСТ ЗА 60 ТЫСЯЧ ДОЛЛАРОВ

Беларусь ищет альтернативу российской нефти в США, но из-за санкций импорт углеводородного сырья невозможен. Чтобы получить специальное разрешение на поставки, Беларусь платит десятки тысяч долларов американскому лоббисту.

Белорусская нефтяная компания (БНК) наняла лоббиста для смягчения санкций и покупки нефти в США. Контракт заключен с Дэвидом Дженкарелли в июле этого года.

Американский лоббист с многолетним стажем оказывает своим клиентам, в том числе из энергетического сектора, помощь по взаимодействию с конгрессом США и другими федеральными органами, указано в его профиле в Linkedin.

Он поможет белорусской компании получить специальную лицензию Министерства финансов США на покупку сырой нефти с доставкой на нефтеперерабатывающие заводы Беларуси, сказано в документах, поданных в соответствии с Законом о регистрации иностранных агентов.

В сентябре-октябре этого года Дженкарелли «организует деловую встречу с представителями государственных органов США, вовлеченных в процесс принятия решения о выдаче лицензии, с возможной презентацией нефтяной промышленности Беларуси в поддержку запроса о предоставлении лицензии».

БНК заплатит лоббисту 60 тысяч долларов. Если его работа будет успешной, то он продолжит консультировать БНК относительно соблюдения условий полученной лицензии.

Стороны также «проведут консультации о возможности заключения нового соглашения об оказании услуг по вопросу полной отмены санкций в отношении концерна "Белнефтехим" и его предприятий». «Белнефтехим» и аффилированные структуры находятся под санкциями США с 2007 года. В «Белнефтехиме» корреспондента Naviny.by отправили за комментарием в БНК, а там отказались говорить на эту тему.

Беларусь ищет альтернативу

Покупка американской нефти вписывается в планы Беларуси по диверсификации поставок углеводородного сырья. Сейчас основные объемы закупаются в России.

После аварии на нефтепроводе «Дружба» в Беларуси заявляли о намерении начать поставки альтернативной нефти уже в этом году. Для импорта сырья готовы даже купить нефтяной терминал в странах Балтии. Речь идет об объемах в 200-300 тысяч тонн нефти в месяц.

Теоретически белорусские НПЗ могут перерабатывать и азербайджанскую, и саудовскую, и нигерийскую нефть, сообщал ранее заместитель генерального директора БНК Сергей Гриб. Беларусь также надеется на поставки нефти из Казахстана.

В этом году белорусские дипломаты и чиновники провели переговоры на этот счет с коллегами из Нигерии и Азербайджана. Ранее в Беларуси перерабатывали небольшие объемы нефти из Венесуэлы, Азербайджана и Ирана. Эти поставки принесли Беларуси положительный опыт, заверяли в БНК.

Попытки Беларуси найти альтернативных поставщиков нефти оцениваются экспертами двояко. С одной стороны, со временем цены на российское сырье для Минска достигнут мирового уровня, поэтому важно диверсифицировать свои источники. С другой стороны, наличие альтернативных поставщиков может быть дополнительным аргументом в постоянных и тяжелых переговорах с Россией…

(скарочана)

Александр ЯРОШЕВИЧ «БЕЛАПАН"

КНІГАРНЯ

ЛУКАШЭНКА ПРАЧЫТАЎ «ТАНТАМАРЭСКІ»

Новая кніга Бібліятэкі Свабоды «Тантамарэскі» расказала пра судовы працэс 58-мі мытнікаў памежнага пункту Каменны Лог, асуджаных на турэмныя тэрміны ад 5 да 11,5 гадоў за карупцыю без адзінага аб'ектыўнага факту віны.

Калі Лукашэнка казаў, што чытае кніжкі, ня ўсе паверылі. А дарма.

Тыповы для сёньняшняй Беларусі працэс выклікаў гнеў кіраўніка дзяржавы. На вялікай нарадзе з праваахоўнікамі ён пераказаў сутнасьць кнігі.

Выбітыя ці купленыя ў часе сьледзтва прызнальныя паказаньні як адзіны «доказ» віны, фальсыфікацыя судовых пратаколаў, якая не дазваляе наступнай судовай інстанцыі пераглядзець «касякі» папярэдняй, фармаваньне калектыўнай «віны» пры поўным забыцьці той індывідуалізацыі, якой патрабуе закон — то бок, расчалавечваньне ўсёй праваахоўнай сыстэмы, для якой фактар чалавека быў цалкам заменены фактарам статыстыкі — вось пра што даведаўся з «Тантамарэсак» і ў чым дакараў сілавікоў Лукашэнка. Сытуацыя аказалася тыповай ня толькі для мытных працэсаў, але і для ўсіх «тэматычных» масавых спраў, прычым ня толькі карупцыйных, але і, напрыклад, зьвязаных з наркотыкамі.

У аснове палітыкі — чалавек, — сказаў Лукашэнка. — А праваахоўныя органы цікавіць ня лёс чалавека, а лічбы справаздачнасьці. Чаму так — не сказаў. А прычына ў тым, што справаздачнасьці патрабуюць зьверху, найперш сам Лукашэнка. Калі яму сапраўды дарагі чалавек, чаму б не зірнуць на статыстыку апраўдальных прысудаў, якіх у Беларусі 0,1%, тады як у іншых эўрапейскіх краінах — 20–30%? Пагатоў і заканадаўства ў нас патрабуе апраўдваць невінаватых, а не наадварот — саджаць невінаватых.

І фальсыфікацыя крымінальных спраў, пра якую з «Тантамарэсак» даведаўся Лукашэнка, мае тую самую прычыну — пакаральную справаздачнасьць. Ёсьць, праўда, яшчэ адна прычына, пра якую ён прачытаў, але не сказаў: гэта беспрэцэдэнтная ў Эўропе колькасьць праваахоўнікаў, якім даводзіцца імітаваць дзейнасьць, апраўдваць сваё існаваньне.

Прымяненьне сілавых мэтадаў, несувымерных для сытуацыі, заўважыў Лукашэнка ў «Тантамарэсках». А як інакш, калі прызнальныя паказаньні выкарыстоўваюцца ў якасьці адзінага доказу віны. Насуперак закону, дарэчы. У мытным працэсе Каменнага Логу фігуравалі дзясяткі тысяч (!) эпізодаў перадачы грошай, заўважце, усе пад камэрамі відэаназіраньня. Але не было прадстаўлена ніводнага (!) факту аўдыё-ці відэафіксацыі. Толькі прызнальныя паказаньні на сябе і іншых. Пытаньне да Лукашэнкі: за што сядзяць тыя мытнікі, якія сваёй віны не прызналі? У тым ліку асьветнік і краязнаўца Алесь Юркойць? Дзе «жалезабэтонныя» доказы віны яго і ягоных калег, якія ў судзе даказалі, што грошай ня бралі і браць не маглі? І што іх абгаварылі тыя калегі, якія «прыжучылі»?

Не зьдзіўляюся, што «Тантамарэскі» так уразілі Лукашэнку, што ён мусіў склікаць вялізную нараду з усім сілавым блёкам. Але як зьмяніць сытуацыю, не сказаў. Таму што крыніца ўсіх гэтых заганаў — ён сам.

Прэзумпцыя невінаватасьці добра прапісаная ў беларускім заканадаўстве. І ўсё, чым абураўся Лукашэнка, забараняецца законам. Але ж гэта Лукашэнкавы словы: А мне справядлівасьць важнейшая за любы закон. Гэта першае.

Другое — поўная залежнасьць судовае ўлады. У Беларусі толькі адзін чалавек можа прызначыць або звольніць судзьдзю. Гэта Лукашэнка. І нічога дзіўнага, што супрацоўнікі КДБ ад ягонага імя пагражаюць судзьдзям, што могуць іх «нахіліць».

Трэцяе — вяршэнства грошай. Важней не апраўдаць невінаватага і кампэнсаваць яму страты, а пасадзіць яго з поўнай канфіскацыяй і «возмещением» у трох-пяціразовым памеры. Хіба ня гэтага патрабаваў Лукашэнка яшчэ да суду над мытнікамі Каменнага Логу? Ну і як патрабаваў — жэстачайша, калёным жалезам... Якая ж тут гуманізацыя, які зламаны лёс чалавека, пра што ён шмат разоў казаў на нарадзе зь сілавікамі.

На добры лад вынікам гэтай нарады мусіла б стаць масавая амністыя тым асуджаным, хто віны не прызнаў, і яшчэ больш масавы перагляд спраў, дзе віна «даказаная» не аб'ектыўнымі фактамі, а толькі прызнальнымі паказаньнямі. Але ні пра што падобнае Лукашэнка не сказаў. Толькі сілавікі зашушукаліся пра перастаноўкі ў сваіх шэрагах, што, натуральна, справы ня зьменіць.

А якую выснову зрабіў Лукашэнка? Праваахоўныя органы павінны працаваць ня проста эфэктыўна, а якасна, талкова. Мог бы сказаць і наадварот: ня проста якасна, талкова, а эфэктыўна. То бок, ні пра што. І зноў паўтарыў: пакладзіце ў аснову ня толькі закон, а справядлівасьць. Маўляў, закону недастаткова.

А якраз у гэтым сьцьверджаньні і схаваная прычына ўсяго, пра што ён казаў на гэтай «гістарычнай» нарадзе. Бо закон для ўсіх адзін, а справядлівасьць у кожнага свая.

Сяргей Дубавец
https://www.svaboda.org

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5,
Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.